

дни св-та чъркова привыква вѣрны-тѣ си чада, да ся молятъ за души-тѣ не само за сродници-тѣ си, другари-тѣ и пріатели-тѣ си, но и за всичкы-тѣ въобще, кои-то сж умрѣли въ надѣждѣ че ще възкрѣснѣтъ и че ще живѣютъ вѣчно. Тія дни, кога-то тѣй тържественно ся спомянувать умрѣлы-тѣ, и кога-то ся моли за тѣхъ нарочно чъркова-та, сж вселенскы задушны сжботы.

Вселенскы задушны сжботы сж онія, кои-то показва чърковный-тѣ уставъ, а тѣ сж: сжбота мясопустна, тройчна, прѣдъ св. Троицѣ, първа, третя и четвърта сжбота на св-тѣ и великый-тѣ постѣ. Преимущественно вселенскы задушны сжботы сж двѣ-тѣ първи-тѣ, кога-то православни-тѣ Христіани, по старый-тѣ обичай излѣзвать на гробища-та и спомянувать умрѣлы-тѣ.

Въ мясопустнѣ-тѣ сжботѣхъ, чъркова-та спомянува всичкы-тѣ умрѣли отъ Адама до днесъ, отъ всѣкой родъ и заниманіе, кои-то различно сж умрѣли въ благочестіе-то и правѣ-тѣхъ вѣрѣ. Тя като майка излѣзва прѣдъ праведный-тѣ сждѣхъ Христа и моли Го, да бже милостивъ къмъ нейны-тѣ чада, кои-то ся спомянувать въ недѣлѣхъ. При това като ны приводи къмъ подвигъ-тѣ на святой-тѣ постѣ, жѣлае да ны съедини съ съжзѣ-тѣ на любовь-тѣхъ съ всичкы-тѣ членове на царство-то Христово и съ святѣи-тѣ и живы-тѣ и умрѣлы-тѣ, — выка ны да испълнимъ священнѣ-тѣхъ си длѣжность къмъ ближны-тѣ. Въ синаксарь-тѣ на тѣхъ сжботѣхъ ясно ся говори, че узаконеніе-то — да ся спомянувать умрѣлы-тѣ — пріято е отъ св-тѣхъ апостолы.

Въ тройчнѣ-тѣ сжботѣхъ спомянувать ся умрѣлы-тѣ тѣй сжщо както и на мясопустнѣ-тѣхъ, и както първата прѣдходи великый-тѣ постѣ, така и тая втората дохожда прѣди Петровый-тѣ постѣ. Това помянуваніе свѣршава ся прѣдъ пятдесятницѣ-тѣхъ затова, зашто-то духъ святой като е сѣзълъ запечаталъ е искупленіе-то на благодатнѣ-тѣхъ си силѣхъ; коя-то спасително ся распростира и на живы-тѣ и на умрѣлы-тѣ.